

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ៨៥
ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩
សាលដីកា
លេខៈ០៧
ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៨
ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ៖
១-ឯកឧត្តម ..... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក ..... ជាចៅក្រម
៣-លោក ..... ជាចៅក្រម
៤-លោក ..... ជាចៅក្រម
៥-លោក ..... ជាចៅក្រម
៦-លោក ..... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក .....

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក ..... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០១-៩៩ នៃសំណុំរឿង
រដ្ឋប្បវេណីលេខ២៧៨ ចុះថ្ងៃទី១៧-០៨-៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង

១-ដើមចោទឈ្មោះតថិតរ អាយុ៣១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរប្រធានក្រុមហ៊ុនមេត្រូផ្លេកស៍ មានទីលំនៅ
ផ្ទះលេខ៧០CDEO ផ្លូវ១១៥ សង្កាត់វាលវែង ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ ។ ផ្ទេរឲ្យឈ្មោះ តថិតរ (ជា
ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)

២-ឈ្មោះ យផលរ អាយុ ៤២ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ប្រធានក្រុមហ៊ុន មេត្រូផ្លេកស៍ មានទីលំនៅផ្ទះ
លេខ៣៨EO ផ្លូវ៩៣ សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ។ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)

មានលោកស្រី .....ជាមេធាវី

- ចុងចម្លើយឈ្មោះ សខហៅចេង អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ នៅផ្ទះមានទីលំនៅផ្ទះលេខ ៨៩៨
EO ផ្លូវកម្ពុជាក្រោម សង្កាត់ទឹកល្អក់១ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ។ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)

និងតតិយជន ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ

១-ឈ្មោះ សរតនអាយុ៤៣ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ អភិបាលខណ្ឌឫស្សីកែវ មានទីលំនៅ ផ្ទះលេខ ១៣ ផ្លូវលេខ២៥០ សង្កាត់បឹងព្រលិត ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ ។

មានលោក .....ជាមេធាវី

២-ឈ្មោះ ជសរអាយុ៤៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ចៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី មានទីលំនៅផ្ទះលេខ១១ ភូមិ រោងចក្រ សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ។

៣-ឈ្មោះ គសខអាយុ៤៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ អនុប្រធាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍នៃក្រសួង អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ មានទីលំនៅផ្ទះលេខ១៤៤០ ផ្លូវ៣៩២ សង្កាត់បឹងកេងកងទី១ ខណ្ឌចំការមន រាជធានី ភ្នំពេញ ។

៤-ឈ្មោះ ទសឡអាយុ៤៧ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ នៅផ្ទះ មានទីលំនៅផ្ទះលេខ៤៥ E₁ ផ្លូវ១១៨ ក្រុម ៣២ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាលទី១ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រង និងកាន់កាប់ដី

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី១២-០៥-៩៧ របស់ដើមចោទប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដី ទំហំ២០.៤៦៤.១៩៥ម^២ ស្ថិតនៅភូមិរោងចក្រ សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌឫស្សីកែវ ពីឈ្មោះ សសណាប្រពន្ធ ឈ្មោះ សខហៅ សច ។ ដោយហេតុថា ឈ្មោះ សសណាបានលក់ដីជាងពីរហិកតា តាមប្លង់ជួនលោក ត រថករ និងឈ្មោះ យផលរ ។ ឈ្មោះ សសណាក៏បានផ្ទេរសិទ្ធិឲ្យទៅឈ្មោះ តរថករ និងឈ្មោះ យផលរ នៅ ចំពោះមុខចៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី មុននឹងរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានចុះវាស់វែងដើម្បីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ប្រធាន ការិយាល័យភូមិបាល ខណ្ឌឫស្សីកែវ បានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងមុនថា បើមានអ្នកពាក់ព័ន្ធ សូមមកបំភ្លឺ តាមការដាក់ស្តែង ប៉ុន្តែតាំងពីថ្ងៃទី១៦-១២-៩៦ មកទល់សព្វថ្ងៃនេះ គ្មានអ្នកណាជំទាស់ពីបញ្ហាដីនេះទេ ។ តែបែរជាឈ្មោះ ជសរចៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មីចេញលិខិត ចុះថ្ងៃទី០៩-០៤-៩៧ បដិសេធការចុះហត្ថលេខា របស់ខ្លួន និងបដិសេធ ហត្ថលេខាលោក ឃ្លាំង សោក័ណ្ណ ចៅសង្កាត់រងទីមួយទៅវិញ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២០(គ) ចុះថ្ងៃទី២៤-១២-៩៧ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី១២-០៥-១៩៩៧ របស់ដើមចោទទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងគតិ ច្បាប់ ។

២-ទទួលសំណូមពររបស់តតិយជនទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

៣-ប្រគល់ដី ទំហំ២០៤៦៤.១៩៥ម^២ (តាមគំនូសផែនទីបង្ហាញទីតាំងដី ចុះថ្ងៃទី២២-១១-៩៦ របស់ចៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី) ស្ថិតនៅភូមិរោងចក្រ សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ឲ្យទៅ

ឈ្មោះ យផលនិងតរថករ ដែលមានមេធាវី .....ជាតំណាងគ្រប់គ្រងកាន់តាប់ប្រើប្រាស់ ចាប់តាំងពី ថ្ងៃសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ ។

៤-ឲ្យឈ្មោះសខហៅ ចេង និងប្តីឈ្មោះ សសណប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃដី ចំនួន១០០០០(មួយម៉ឺនដុល្លារ អាមេរិក) ឲ្យទៅលោក សរតន។ ករណីរឹងទទឹងពុំព្រមសង ត្រូវដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ និងរឹបអូសទ្រព្យ សម្បត្តិលក់ឡាយឡុង ដើម្បីធានាសំណង តាមច្បាប់ស្តីពីវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

៥-ឲ្យឈ្មោះ ជសរប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃដី ចំនួន៤៥០០ (បួនពាន់ប្រាំរយដុល្លារអាមេរិក) ឲ្យទៅលោក ទូច សាឡាស់. ប្រគល់ប្រាក់ចំនួន៥០០០(ប្រាំពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ឲ្យទៅលោក គសខនិងប្រគល់ប្រាក់ ថ្លៃដីតាមការទាមទាររបស់លោក ញសរ ឲ្យទៅឈ្មោះ ញសរ ។ ករណីរឹងទទឹងពុំព្រមសង ត្រូវរឹបអូស ទ្រព្យសម្បត្តិលក់ឡាយឡុង ដើម្បីធានាសំណងតាមច្បាប់ ស្តីពីវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

៦-ឲ្យឈ្មោះសខ ហៅ ចេង និងប្តីឈ្មោះ សសណបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ១៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន២០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥០០០រៀល បូករួម៧០០០រៀល ដែលដើមចោទ បានបង់ទុកជាស្រេច ។ កាលបើហួសបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ហើយ បង្គាប់ ឲ្យឈ្មោះ សខ ហៅ ចេង និងប្តីឈ្មោះ សសណសងប្រាក់៧០០០រៀល ឲ្យទៅដើមចោទវិញ និងឲ្យឈ្មោះ សខ ហៅ ចេង និងប្តីឈ្មោះ សសណបង់ពន្ធសមាមាត្រ មួយភាគរយលើប្រាក់១០.០០០(មួយម៉ឺន ដុល្លារអាមេរិក) ។ ឲ្យឈ្មោះ ជសរបង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួនមួយភាគរយ លើប្រាក់ ៩៥០០ (ប្រាំបួនពាន់ ប្រាំរយ ដុល្លារអាមេរិក) ។ ប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រនេះ ត្រូវដាក់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន៨០ភាគរយ និងជារង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេសចំនួន២០ភាគរយ តាមច្បាប់ស្តីពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ។

៧-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្តី និងតតិយជនលោក គសខលោក ជសរ លោក ទសឡក់បាំងមុខ តតិយជនលោក សរតនលោក ញសរ សម្រេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ ក្នុងរយៈពេលពីរ ខែ គិតពីថ្ងៃ ផុតបណ្តឹងទាស់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០៦ (គ) ចុះថ្ងៃទី១៦-០២-៩៨ របស់ឈ្មោះសខ ហៅ ចេង ប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចទី៤ នៃសេចក្តីសម្រេចនៃសាលក្រម ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០ ចុះថ្ងៃទី២៣-០២-៩៨ របស់ឈ្មោះ ជសរប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រង់ ចំណុចទី៣ និងទី៥ នៃសេចក្តីសម្រេចនៃសាលក្រម ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០១-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹម សារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៦-០២-៩៨ និងចុះថ្ងៃទី២៣-០២-៩៨ របស់ដើមបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ឈ្មោះសខហៅ ចេង និងរបស់ឈ្មោះ ជសរទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២០(គ) ចុះថ្ងៃទី២៤-១២-៩៧ ទុកជាបានការ ប៉ុន្តែចំណុច ទី២-៤ និង៥ ត្រូវបដិសេធចោលជាអាសារបង់ និងកែប្រែពន្ធសមាមាត្រជាថ្មី ។

៣-ទុកសិទ្ធិឲ្យឈ្មោះគសខប្តឹងទាមទារដី ឬ ប្រាក់ពីឈ្មោះ ជសរ។

៤-សម្រេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី នៅជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ បានបង់ទុក រួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហ៊ីបប្រាក់ ៤៥០ រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០ រៀល និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥០០០ រៀល ។

-កាលបើហួសកំណត់ប្តឹងសាទុក្ខ បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះគសខទសឡនិង សរតនសងប្រាក់ ១៣០០០រៀល ទៅដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍វិញ និងបង្គាប់ឲ្យ គសខទសឡនិង សរតនបង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយ លើ តម្លៃដីទំនាស់ ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធរណៈ ចំពោះមុខមេធាវីដើមចោទ ឈ្មោះ : ..... លោក គសភ. ឈ្មោះ សខ តំណាង លោក សរតនឈ្មោះ យសរលោក គសខនិងលោក ទសឡ។

- បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១៤-០១-៩៩ របស់ឈ្មោះសរតនប្តឹងតវ៉ាត្រង់ចំណុចទី ២ នៃសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៦៥ ចុះថ្ងៃទី២៥-០២-៩៩ របស់ឈ្មោះគសខប្តឹងតវ៉ាពីសេចក្តី សម្រេចទាំងមូល នៃសាលដីកា របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី២០-០៥-៩៩ របស់ឈ្មោះ សរតន។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី១៥-០៦-៩៩ របស់ឈ្មោះ គសខ។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី២៣-០៦-៩៩ របស់ឈ្មោះ ទសឡ។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី០៨-០៧-៩៩ របស់លោកមេធាវី .....តំណាងឲ្យឈ្មោះ ជសរ។

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៨-០៧-៩៩ របស់ឈ្មោះសខហៅ ចេង ។

-បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា: សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី ០៤-០១-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ ហើយ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិនិត្យសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ឈ្មោះ: សរតនឆ្លើយក្នុងពេលសវនាការថា បានជាខ្ញុំបាទប្តឹងមក តុលាការកំពូល ដោយមូលហេតុថា ខ្ញុំបាទមានដីមួយទំហំ២០ម គុណ ៦០ម ស្ថិតនៅខាងលិចដីរុក្ខា ប្រមាញ់ជាប់ផ្លូវចូលវត្តសំរោងអណ្តែត ដែលមានព្រំជាប់ដី លោក សុខ ណេ ផ្លូវចូលវត្តសំរោងអណ្តែត ។ ដីនេះខ្ញុំសុំពីសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី តាំងពីខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩០ នៅឆ្នាំ ១៩៩៣ លោក ឧឈបានសុំទិញខ្ញុំតាម តម្លៃឯកភាពគ្នា ៥០០០(ប្រាំពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ហើយកក់មុន៥០០ (ប្រាំរយ ដុល្លារអាមេរិក) ដោយ កំណត់រយៈពេលមួយខែ ការទិញលក់នេះ ពុំបានធ្វើលិខិតទិញ-លក់ ទេ គឺគ្រាន់តែមានសាក្សីម្នាក់ គឺ លោក នឈលុះដល់ថ្ងៃ២៨-១២-៩៤ ប្រពន្ធលោក ខៀប ឈន ឈ្មោះ គសខមកអង្វរខ្ញុំបាទឲ្យ ទទួល ប្រាក់បង្ក្រាប កុំឲ្យដាច់ប្រាក់កក់ តែចំនួន លុយមានតែ ៣៥០០ (បីពាន់ប្រាំរយដុល្លារអាមេរិក) ដោយខ្ញុំ រលំពេកខ្ញុំឲ្យទុកប្រាក់នៅទីនេះចុះ ឲ្យទៅយកប្រាក់១០០០ (មួយពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ទៀតមកបង្ក្រាប ប៉ុន្តែពេលទៅអ្នកស្រី គសខទៅបាត់ មិនឃើញមកវិញសោះ ។

ដល់ថ្ងៃទី៣០-១២-៩៤ ខ្ញុំបាទបានយកប្រាក់៣៥០០ ដុល្លារអាមេរិក ទៅប្រគល់ឲ្យអ្នកស្រី គសខ ដោយធ្វើ លិខិតស្នាម និងកត់ត្រាលេខលុយក្រដាស១០០ គ្រប់ចំនួន៣៥សន្លឹក មានអ្នកដឹងៗគឺលោក ជ សរទួន ឈន និង យចរ។ ចំណុចនេះបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ថា ខ្ញុំបាទមានដីយ៉ាងពិតប្រាកដ បើខ្ញុំគ្មានដី គឺ មិនអាចឈានទៅធ្វើការទិញ-លក់ មានការកក់លុយ មានធ្វើការប្រគល់លុយវិញយ៉ាងនេះទេ ។ ចំពោះ បញ្ហានេះ និយាយរួមគឺ គាត់ទិញដីឲ្យគេ មិនគ្រប់ក្បាលដី ទើបសុំទិញដីពីខ្ញុំ ការសុំទិញ នេះគឺខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ លោក សណបានមកអង្វរខ្ញុំថា អ្នកទិញដីពី ឧឈនិង ឆមនោះគឺជាក្លាយគាត់ ឈ្មោះ សយឲ្យខ្ញុំ លក់ដើម្បីបំពេញជ្រុង ខ្ញុំបាទសុខចិត្តលក់ឲ្យក្នុងតម្លៃ៥០០០ ដុល្លារ ដដែល ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នកស្រី សុខ. ឃឿន ប្រពន្ធរបស់ សសណមិនយកប្រាក់មកប្រគល់ឲ្យខ្ញុំទេ ហើយយកដីខ្ញុំទៅលក់ឲ្យ តា រដ្ឋាភិរម្យ និង យួន, ផល្លាវិទ្ធិ ។ ការលក់-ទិញនេះ ខ្ញុំពុំបានដឹងទេ ទើបនៅដើមឆ្នាំ១៩៩៧ ឃើញគេចាក់ដី ទើបខ្ញុំយាត់ប្តឹងមកតុលាការ ។

រឿងនេះគួរតែសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះទៅដល់ទឹកនៃដី សួរនាំឲ្យច្បាស់ធ្វើការអង្កេត តែសាលាឧទ្ធរណ៍ បែរជាសម្រេចតែម្តង ដូច្នេះ ខ្ញុំបាទពុំអស់ចិត្តឡើយ ខ្ញុំជាមសំណូមពរ សុំឲ្យតុលាការកំពូលបដិសេធ រួច បញ្ជូនឲ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើការអង្កេតឡើងវិញ មុន នឹងជំរះក្តី ដោយចុះទៅវាស់វែង សួរសាក្សីឲ្យបានគ្រប់ គ្នា ចំពោះអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

បានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ឈ្មោះទសឡឆ្លើយក្នុងពេលសវនាការថា នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩២ ខ្ញុំបាន
បានទិញដី១កន្លែង មានសំបុត្រស្នាមរបស់រដ្ឋអំណាចខ្ញុំបានពុំដឹងថា គេយកដីរបស់ខ្ញុំទៅលក់ទេ ខ្ញុំបាន
សូមឲ្យក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ រកយុត្តិធម៌ឲ្យខ្ញុំបានផង ។ដីនេះមានបោះបង្គោលជាចំណាំ អ្នកយកដីលក់ គឺខ្ញុំ
អត់ដឹងទេ ឃើញតែគេចាក់ដី ទើបខ្ញុំទៅសួរ ជសរគាត់ថាចាំគាត់ ប្រាប់គេឲ្យឈប់ចាក់ ប៉ុន្តែតាមការពិត
លោក ជសរគាត់នៅតែចាក់ ។ ក្នុងរឿងនេះ លោក យផលរ ថាលោក ជសរជាអ្នកម៉ៅការចាក់ដីរយៈពេល
១ខែ ដីនេះមានទំហំ២៥៥ម គុណ ៣០ម ។ នៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ កាត់ឲ្យខ្ញុំ ៤០០០ ដុល្លារអាមេរិក គឺ
ឲ្យ ជុំ សារ៉ាយ សងមកខ្ញុំ៤០០០ ដុល្លារ សងលោក សាខន៥០០០ ដុល្លារ ដល់មកដល់សាលាឧទ្ធរណ៍
គេឲ្យខ្ញុំប្តឹងពី ឆាយ ម៉ន ។ ចំពោះរឿងនេះ ខ្ញុំបានសុំប្តឹងយកដីវិញក៏បាន យកជាប្រាក់ក៏បាន ចំពោះប្រាក់
គឺសុំដូចនៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

បានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ឈ្មោះ គសខឆ្លើយក្នុងពេលសវនាការថា៖ បានជាខ្ញុំបានមិនសុខ
ចិត្តពីសាលដីកា សាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយសារខ្ញុំបានមានដីមួយកន្លែង តែគេយកដីខ្ញុំទៅលក់ សាលា
ឧទ្ធរណ៍លើកឡើងថា៖ ការដែលខ្ញុំឲ្យលុយលោក ជសរទៅទិញដីនោះមិនដឹងជា ជសរបានទិញឬក៏អត់ក៏
មិនដឹង មិនអាចយកជាសំអាងបានឡើយ គឺពុំត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះលោក ជសរបានប្រាប់ខ្ញុំថា បានទិញរួច
ហើយ មានទាំងលិខិតស្នាម ហើយបានទៅចង្អុលបង្ហាញដីនេះ ដោយយកបង្គោលចំនួន០៤ ទៅបោះ
ទៀតផង ។ ការដែលឲ្យ ជសរទិញឲ្យគឺដីមានទំហំ២៥៥ម គុណ ២៥៥ម ដោយមានបង្កាន់ដៃទទួលស្គាល់ពី
កសិកម្មស្រុក ដីនេះ ខ្ញុំទៅមើលពីបីខែម្តង លុះដល់ចុងឆ្នាំ១៩៩៦ ឃើញគេចាក់ដីលើដីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ទៅ
ដល់សង្កាត់ សង្កាត់គេប្រាប់ថាខ្ញុំថាផ្អាកហើយ ចំពោះការចាក់របស់ក្រុមហ៊ុននេះ ។ ដីនេះខ្ញុំបានសន្និដ្ឋាន
ថា លើកទី១ គេមិនទាន់លក់ទេ តែខ្ញុំក៏សង្ស័យថា លួចលក់លើកទី២ សំណូមពរ សុំយកដីវិញ ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់ ឈ្មោះ ជុំ សារ៉ាយ

បានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ឈ្មោះសខ ឆ្លើយក្នុងពេលសវនាការថា៖ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩២ នាងខ្ញុំ
បានទិញដីនេះ ដោយមានចុះហត្ថលេខាពី ជសរឆាយ ម៉ន លុះដល់ឆ្នាំ១៩៩៦ នាងខ្ញុំក៏លក់ដីនេះឲ្យទៅ
លោក តា រដ្ឋាកិរម្យ ផល្លារិទ្ធិ ការលក់-ទិញ នេះ គឺសុទ្ធតែធ្វើការប្រកាសត្រឹមត្រូវ គ្មានឃើញអ្នកណាមក
តវ៉ា ។ ការទិញនេះ គឺដីមានទំហំ១៨៣៤ម^២ មានបង្កាន់ដៃលេខ២៥៥១៧ និងលេខ ២១៥៨៩ ពីឈ្មោះ
ឆាយ ម៉ន ដោយមានកិច្ចសន្យាផ្ទេរសិទ្ធិចំពោះមុខសាក្សី ឈ្មោះ ញ៉ែម ផល្លា យឹម. ណារិទ្ធិ និងមានមេភូមិ
ឈ្មោះ ចាន់ ហន តំណាងកសិកម្មឈ្មោះ នឿននិងលោក ជសរជាអ្នកគូសទីតាំងទំហំដីផង ។ លុះដល់ថ្ងៃ
ទី២៦-០៦-៩៦ នាងខ្ញុំក៏បានលក់ដីនេះបន្តឲ្យ យួន ផល្លារិទ្ធិ និង រដ្ឋាកិរម្យ តាមកិច្ចសន្យាទិញ-លក់១ម^២
តម្លៃ៥.២ ដុល្លា ។

ទំហំដីវាស់ដាក់ស្តែងសរុប ដែលនាងខ្ញុំលក់ឲ្យឈ្មោះ យួនផល្លាវិទ្ធិ និងតា រដ្ឋាភិរម្យ គឺទំហំ ២០៤៦៤.១៩៥ម^២ ។នាងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា រាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិពី ឆាយ ម៉ន មកនាងខ្ញុំ និងពីនាងខ្ញុំទៅយួន ផល្លាវិទ្ធិ និង តា រដ្ឋាភិរម្យ តែងតែធ្វើចំពោះមុខចៅ សង្កាត់ ជសរនិងចៅសង្កាត់រង ឃ្លាំង. សោភ័ណ ជា អ្នកចាត់ការ ។ នាងខ្ញុំសុំឲ្យតុលាការកំពូល មេត្តាតម្កល់សាលដីការបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

- ក្រឡាបញ្ជីអានសារណា តរថករ
- មេធាវី ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន

មេធាវី កែត ឃី

កូនក្តីខ្ញុំបាទពិតជាមានដីមួយកន្លែង ហើយបានលក់ក្នុងតម្លៃ៥០០០ដុល្លារ ប៉ុន្តែដោយការលក់ នេះ ភាគីអ្នកទិញមិនឲ្យលុយ គ្រប់ ទើបកូនក្តីខ្ញុំយកលុយទៅប្រគល់ឲ្យ សខ វិញ ដោយមានធ្វើលិខិត ស្នាម កត់លេខលុយ តាមលេខថែមទៀត ។ ឆ្នាំ១៩៩៦ អ្នកស្រី សខ ហៅ ចេង បានទៅពីងលោក ស៊ូ ណាន អភិបាលរងឬស្សីកែវ ឲ្យមកជួយនិយាយឲ្យកូនក្តីខ្ញុំបាទលក់ដីខ្លួន ដើម្បីបំពេញជ្រុង ដោយ លោក សរតនយល់ដល់លោក ស៊ូ ណាន ទើបយល់ព្រមលក់ក្នុងតម្លៃ ៥០០០ ដុល្លារ ដដែលប៉ុន្តែដោយ អ្នកស្រី សខ មិនបានយកប្រាក់មកប្រគល់ឲ្យកូនក្តីខ្ញុំ ហើយថែមទាំងបានយកដីនេះ ទៅលក់ឲ្យ តា រដ្ឋាភិ រម្យ បន្តទៀត ។

ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ យល់ឃើញថា លោក សរតនមិនដឹងប្រវត្តិដីនេះយ៉ាងណានោះ គឺពុំ ត្រឹមត្រូវឡើយ ព្រោះដីនេះ ចៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ជសរបានប្រគល់ឲ្យតាំងពីឆ្នាំ១៩៩០ មកម៉្លេះ ហើយកាន់ កាប់មានរដ្ឋអំណាចភូមិ-ឃុំ និងអ្នកជាប់ព្រំដីឮគ្រប់គ្នា ។ ឃើញថាស្របតាមមាត្រា ៦២.៦៤.៦៥ និង ៦៧ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

ការបញ្ជាក់របស់លោក ជសរទាំងពីរលើក ដោយពិនិត្យឃើញថាមានពាក់ព័ន្ធដី ដែលម្ចាស់ដីមិន ដឹងថា គេលួចលក់ដីរបស់ខ្លួននោះ លោកក៏បានធ្វើលិខិតលេខ០១៥ រ.ស ចុះថ្ងៃទី០៩-០៤-៩៧ បដិសេធចោលការចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់លើកិច្ចសន្យាទាំងពីរចោល ។

ចំណុចដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ គឺ ឆាយ ម៉ន មានពាក្យសុំកាន់កាប់ដីធ្លីទំហំតែ៤៤A ១៥០០ម^២ ទេ តែពេលលក់ឲ្យ សសណបែរជាមានផ្ទៃដី១៨៣៤០ម^២ លើស១២៤៤០ម^២ តើដីសល់បានមកពីណា ? ។ មាត្រា ២៤ ច្បាប់ភូមិបាល ការលួចលាក់. អចលនវត្ថុរបស់អ្នកដទៃ ត្រូវជាប់គុកពី១ឆ្នាំ ទៅ៥ឆ្នាំ ។

សំណូម សុំបង្វិលសំណុំរឿងនេះទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ពិសេសចង្អុល បង្ហាញឲ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ ហៅ លោក ឆាយ ម៉ន និង ឧឈមកបំភ្លឺ ។

មេធាវី ..... ខ្ញុំគ្មានអ្វីបន្ថែមលើសារណារបស់ខ្ញុំបាទឡើយ ។

មេធាវី .....នាងខ្ញុំសូមបន្ថែមលើសារណាពីរចំណុចទៀត គឺ ៖

១-ការទិញ-លក់ មានកិច្ចសន្យាត្រឹមត្រូវ ចុះហត្ថលេខាចោលសង្កាត់ ហើយដីដែលលើសមិនបានដី មួយកន្លែងផង ។

២- ប្រសិនបើតុលាការរកឃើញថា ដីដែលលើសមានទំហំយ៉ាងណានោះ គឺនាងខ្ញុំសូមឲ្យអ្នកស្រី សខ ជាអ្នកទទួល ខុសត្រូវ ។

-ក្រោយពីស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោក សេង រតនៈ លោក ទសឡលោក គសខសារណារបស់ លោក ជសរចម្លើយរបស់អ្នកស្រី សខ សារណារបស់លោក យផលរនិង តា រដ្ឋាភិរម្យ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់លោក មេធាវី សេង រតនៈ មេធាវី លោក ជសរនិង មេធាវី លោក តា រដ្ឋាភិរម្យ ។

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ .

តុលាការកំពូល

យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១៤-០១-៩៩ របស់លោក សរតនបណ្តឹងសាទុក្ខ លេខ៦៥ ចុះថ្ងៃទី២៥-០២-៩៩ របស់លោក គសខនិងបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៦៨ ចុះថ្ងៃទី ០១-០៣-៩៩ របស់លោក ទសឡត្រង់ចំណុចទី២ និងចំណុចទាំងមូលនៃសេចក្តីសម្រេច ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកឡើងនេះមកជំនុំជំរះជានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

យល់ឃើញថាលោក យួន ផល្លាវិទ្ធិ និងលោកតរថិករ ពិតជាបានទិញដីទំហំ២០.៤៦៤,១៩៦៣ ម^២ នៅភូមិរោងចក្រសង្កាត់ ភ្នំពេញថ្មី ខ័ណ្ឌបូស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ពីលោកសសណនិងប្រពន្ធឈ្មោះអ្នក ស្រី សខ ហៅ ចេង ហើយ ដោយមានចោលសង្កាត់រង ឈ្មោះ ឃ្នាំង សោភ័ណ ចុះហត្ថលេខាជួយដឹងៗ ។ ដូច្នេះការទិញលក់រវាងលោក យផលរ លោក តា រដ្ឋាភិរម្យ ជាមួយ និងលោក សសណអ្នកស្រី សខ ហៅ ចេង គឺមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

យល់ឃើញថាលោក សសណនិងអ្នកស្រី សខ ហៅ ចេង នៅតែទទួលស្គាល់ការលក់ទិញដី ជាមួយលោក យផលរ និងលោក តា រដ្ឋាភិរម្យ ដដែលហើយដែលដីនេះលោកសេង សំណាង និងអ្នក ស្រី សខហៅ ចេង ក៏បានទិញបន្តពីលោកឆាយ ម៉ន លោក ឆាយ ម៉ន បានទិញបន្តពីលោក ឧយនិង ប្រពន្ធឈ្មោះ អ្នកស្រី កុំ សាខឿន ៗ ក៏បានទិញបន្តពីមន្ត្រីរាជការ នៅសង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី មកដែរ ។

យល់ឃើញថា តតិយជនមួយចំនួន បានប្រគល់ប្រាក់ឲ្យ លោក ជសរចៅសង្កាត់ ភ្នំពេញថ្មី ទិញដី ឲ្យខ្លួនរួច លោក ជសរបានចុះហត្ថលេខាលើលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់ដីស្រែចំនួន១៨៣៤០ម^២ ពីលោក ឆាយ ម៉ន ឲ្យលោក សសណនិងអ្នកស្រី សុខ សាខឿន ហៅ ចេង ។ ដូច្នេះយោងតាមមាត្រា៤៣ នៃក្រឹត្យ ច្បាប់លេខ៣៨ ក្រច ចុះថ្ងៃទី២៨-១០-៨៨ លោក ជុំ សារ៉ាយ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចំពោះតតិយជនទាំង នេះ ។

យល់ឃើញថាលោក ឆាយ.ម៉ន គឺ លោក ឧឈនិងអ្នកស្រី កុំ សាខឿន គឺ ក៏មានការពាក់ព័ន្ធក្នុង ការទិញលក់ដីនេះដែរ ដូច្នេះសាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះទាំងនេះមកជា តតិយជនក្នុងរឿងនេះផង ដែរ ។

យល់ឃើញថា តតិយជនទាំងអស់ ពុំបានប្តឹងទាមទារយកដីវិញទេ គឺទាមទារផ្ទៃដីប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះ ចំណុចទី៣ នៃសាលក្រមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចថា បានការហើយលោក ជ សរក៏ពុំបានប្តឹងសាទុក្ខដែរនោះ ចំណុចនេះបានចូលជាស្ថាពរហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតការដែលសាលា ឧទ្ធរណ៍សម្រេចឲ្យតតិយជនប្តឹងទាមទារផ្ទៃដីទៅលើកក្រោយវិញ ដោយមិនសម្រេចឲ្យហើយតែម្តងនោះ គឺជា ការខុសឆ្គង ។

យល់ឃើញថា សាលាឧទ្ធរណ៍មានការក័ន្តច្រឡំ ដោយពុំបានពិចារណាទៅលើឯកសារភស្តុតាង ដែលតតិយជនឈ្មោះ សរតនលោក គសខលោក ទសឡបានជូនសំអាងមកនៅនេះទេ ដែលជាហេតុនាំឲ្យ ខូចខាតផលប្រយោជន៍របស់តតិយជន ។

យល់ឃើញថា យោងតាមមាត្រា៤៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រច ចុះថ្ងៃទី២៨-១០-៨៨ លោក សសណនិងអ្នកស្រីសុខ ហៅ ចេង ហើយនិងតតិយជនត្រូវនៅមានកាតព្វកិច្ច និងគ្នាតទៅទៀត ។

យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០១-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែល សម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រូវខ្លះនិងខុសខ្លះ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខអ្នកស្រី សុខ ហៅ ចេង លោកសរតនលោកគសខលោកទសឡកំបាំងមុខលោក យួន ផល្លារិទ្ធិ លោកតា រដ្ឋាភិរម្យ លោកជសរប៉ុន្តបាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១៤-០១-៩៩ របស់លោកសរតនបណ្តឹងសាទុក្ខ លេខ ៦៥ ចុះថ្ងៃទី២៥-០២-៩៩ របស់លោកគសខនិងបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១-០៣-៩៩ របស់ លោកទសឡទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០១-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបាន ការ លើកលែងឃ្លាចុងក្រោយនៃចំណុចទី២ត្រង់:ប៉ុន្តែចំណុចទី២,៤ និងទី៥ ត្រូវបដិសេធចោលជាអាសា របង់ និងកែប្រែ ពន្ធសមាមាត្រជាថ្មី និងចំណុចទី ៣ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៨៥ ចុះថ្ងៃទី៣០-០៣-៩៩ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលា ឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញត្រង់ចំណុចទី២, ៤ និងទី៥ នៃសាលក្រមរបស់តុលាការប្រុងភ្នំពេញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩០០០ រៀល ដែលលោក យផលរ បានបង់រួចហើយ គឺ ៖ -ពន្ធ ចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវកាត់ចំនួន៨០០ រៀល សម្រាប់ជា រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ។

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥០០០ រៀល សរុប១៩០០០រៀល ហើយតម្រូវឲ្យ លោក សសណនិងអ្នកស្រី សខ ហៅ ចេង សងប្រាក់ចំនួន ១៩០០០រៀល នេះទៅលោក យួន ផល្លាវិទ្ធិ វិញ ។

៥-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០ ។